

ÎNCHEIERE

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Elena Romanova

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Elenei Romanova împotriva Nadejdei Romanova și lui Petru Romanov cu privire la declararea nulității contractului de investiție a capitalului în construcția casei de locuit și a acordului adițional, declararea nulității parțiale a actului de primire-predare și recunoașterea dreptului de proprietate asupra imobilului

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Elena Romanova și menținută hotărârea Judecătoriei Ciocana municipiul Chișinău din 21 decembrie 2015

c o n s t a t ă

La 12 martie 2015, Elena Romanova a depus cerere de chemare în judecată împotriva Nadejdei Romanova și lui Petru Romanov, intervenienți accesorii Andrei Țîbîrnă, ÎI „Tomailî-Argo” și executorul judecătoresc Vera Coliba cu privire la declararea nulității contractului de investiție a capitalului în construcția casei de locuit și a acordului adițional, declararea nulității parțiale a actului de primire-predare și recunoașterea dreptului de proprietate asupra imobilului.

În motivarea acțiunii a indicat că la 12 iulie 2007, a încheiat căsătoria cu Andrei Țîbîrnă, iar în luna martie 2008, părinții săi au hotărât să-i procure un apartament în mun. Chișinău.

Menționează că la 21 martie 2008, între ea și ÎI „Tomailî Argo” a fost încheiat contractul nr. 184/173 de investiție a capitalului în construcția casei de locuit din str. N. Sulac, 4, prin care ea a investit suma de 56975 Euro în construcția apartamentului nr. 173 din str. N. Sulac, 4, mun. Chișinău.

Susține că conform anexei nr. 1 la contractul menționat, suma investiției urma a fi achitată în patru tranșe și anume, la încheierea contractului urma să achite 30%; până la 15 iunie 2008 - 30%; până la 15 august 2008 - 30% și până la 15 septembrie 2008 -10%.

Afirmă că ea a efectuat achitățile după cum urmează: la data de 21 martie 2008 a achitat sumele de 280 722 lei și 57 481 lei; la 16 aprilie 2008 - 71 120 lei și 57 889 lei; la 14 mai 2008 - 159 007 lei; la 03 iunie 2008 - 117 347 lei; la 09 iulie 2008 - 151 335 lei, în total a achitat suma de 894951 lei sau 56975 Euro.

Relevă că la începutul lunii septembrie 2009, construcția blocului locativ, cât și a apartamentului a fost finisată și urma procedura de transmitere a bunului în folosul său și înregistrarea acestuia la OCT Chișinău.

Mai relevă că în vederea excluderii posibilității partajării apartamentului cu soțul său, pârâțul Andrei Țîbîrna, părinții ei i-au sugerat să perfecteze un contract simulat cu privire la investiție pe numele mamei sale, Nadejda Romanova.

Invocă că la 30 iulie 2009, a fost perfectat un alt contract de investiție a capitalului în construcția casei de locuit nr. 184/173 din 21 martie 2008, semnat de către Nadejda Romanova și ÎI „Tomaili-Argo”, cu același număr și aceeași dată, identic cu contractul semnat de către ea.

Menționează că în aceeași zi, a fost încheiat și acordul adițional nr. 1, conform căruia părțile au convenit la o suprafață mai mică a apartamentului, la fel investitorul a fost informat în scris despre faptul că apartamentului contractat i s-a atribuit numărul 184 în loc de 173.

Susține că la 16 septembrie 2009, a fost perfectat și actul de primire-predare nr. 11, conform căruia apartamentul nr. 184 din str. N. Sulac, 4, mun. Chișinău a trecut în proprietatea sa.

Afirmă că la OCT Chișinău au fost înregistrate doar actele semnate de către ea.

Relevă că din momentul primirii, în apartamentul respectiv a locuit ea împreună cu fostul soț Andrei Țîbîrna și copilul comun Anastasia Romanov, iar după desfacerea căsătoriei, la 20 iulie 2011 și până în prezent, în apartamentul respectiv locuiește doar ea cu fiica sa.

Consideră că contractul de investiție a capitalului în construcția casei de locuit din str. N. Costin, 4, mun. Chișinău nr. 184/173 din 21 martie 2008, semnat între Nadejda Romanova și ÎI „Tomaili-Argo”, acordul adițional nr. 1 din 30 iulie 2009 și actul de primire-predare nr. 11 din 16 septembrie 2009 sunt simulate și ilegale.

Solicită declararea nulității contractului nr. 184/173 de investiție a capitalului în construcția casei de locuit din str. N. Sulac, 4 din 21 martie 2008, semnat între Nadejda Romanova și ÎI „Tomaili-Argo” și a acordului adițional nr. 1 din 30 iulie 2009, semnat între Nadejda Romanova și ÎI „Tomaili-Argo”, declararea nulității parțiale a actului de primire-predare nr. 11 din 16 septembrie 2009 și recunoașterea dreptului său de proprietate asupra apartamentului nr. 184 din str. N. Sulac, 4, mun. Chișinău, cu nr. cadastral 0100313.801.01.184.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 21 decembrie 2015 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016 a fost respins apelul declarat de către Elena Romanova și menținută hotărârea primei instanțe.

La 08 iulie 2016, în termenul prevăzut de lege, Elena Romanova a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

Recurenta Elena Romanova, în motivarea recursului, a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

Consideră eronată concluzia instanțelor judecătorești precum că cel de al doilea contract a produs efecte juridice prin intabulare, deoarece la încheierea celui de-al doilea act, lipsește voința părții Nadejda Romanova de a produce efecte în urma încheierii acestui contract, fapt confirmat personal de către aceasta în cadrul examinării cauzei în prima instanță.

Menționează că atât Nadejda Romanova, cât și Petru Romanov nu și-au exercitat dreptul asupra apartamentului, nu au intrat în posesia lui, fapt care încă o dată demonstrează intenția de a nu încheia acest act juridic, or, ea a intrat în posesia imobilului și locuiește de la momentul predării și pînă în prezent în apartament.

Susține că prin prisma art. 704-711 Cod civil, contractul încheiat între ea și ÎI „Tomailî-Argo” poartă caracter sinalagmatic.

Afirmă că dânsa și-a onorat pe deplin obligațiunile contractuale prin achitarea integrală a prestației (construcția imobilului), fapt dovedit prin bonurile de plată anexate la materialele cauzei, iar ÎI „Tomailî-Argo”, la rândul său, și-a îndeplinit obligațiile prin executarea lucrărilor asumate.

Relevă că contractul încheiat între părți nu a fost reziliat sau anulat în condițiile legii, iar la încheierea celui de al doilea contract nu a fost cerut acordul său și a fost demonstrat prin probe faptul că cel de al doilea contract a fost perfectat cu scopul de a ascunde primul.

Mai relevă că instanța de judecată, în argumentarea soluției, a făcut trimitere la declarațiile intervenientului accesoriu, Andrei Țîbîrnă date ulterior, dar nu face trimitere la declarațiile scrise anterior, anexate la materialele cauzei, conform cărora acesta recunoaște acțiunea înaintată de către ea.

Invocă că constatând două declarații contradictorii ale aceleiași persoane, instanța urma le dea o apreciere critică și să nu le pună la baza adoptării soluției.

Menționează că instanțele judecătorești și-au întemeiat soluția pe prevederile art. 195 din Codul civil, însă eronat au aplicat această normă, deoarece manifestarea de voință la încheierea actului juridic a survenit din partea sa și nu din partea Nadejdei Romanova.

Susține că instanța de apel eronat a apreciat existența a două acte juridice simultane, deoarece cel de al doilea act încheiat cu Nadejda Romanova și-a făcut apariția cu mult timp după încheierea primului contract cu ea.

Prin referința depusă la 25 august 2016 Petru Romanov reprezentat de către avocatul Aurelia Grigoriu a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Elena Romanova nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recursuri nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura

admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Elena Romanova, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Elena Romanova ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Elena Romanova se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu